

Embeders Besættelse; men i ethvert Tilfælde forekommer det idetmindste mig, at det vilde være et altfor lille Skridt at gjøre, og at der ikke vilde være meget Haab om, at man vilde kunne være tilfreds med en saadan ringe Reform. Dernæst fremkom der et andet Forslag, som var anbefalet af den tidligere Kirke- og Undervisningsminister, og som gik ud paa at optage for Kongerigets Vedkommende den for visse Raal i Slesvig, navnlig det vestlige, Tønder Amt, brugelige Valgmaade, som bestod eller vel endnu bestaaer deri, at Ministeriet gennem Kirkevisitatoriet „præsenterer“ eller fremstiller for Menigheden 3 Candidater, som saa paa en bestemt Søndag indfind sig og prædike den Ene efter den Anden over den samme Text, hvorefter Menigheden strider til Valget mellem disse 3. — man har ogsaa undertiden opstillet en Ade for det Tilfælde, at Nogen af de 3 træk sig tilbage eller til Forsald. Men det er for det Første klart, at efter denne Valgmaade bliver Menighedens Valg overmaade snevert begrændset, idet Ministeren har det i sin Magt at udtage de 3 af den store Mængde Ansøgere, som han vil præsentere, uden i den Henseende at være underkastet nogen Control. Ganste vist har denne Valgmaade fyldstgjort, tror jeg, paa de fleste Steder i Slesvig; men det vidner kun om, at Udviklingen af det kirkelige Liv der har staaet noget tilbage. Her, hvor vi ere videre fremme, og hvor der findes bestemte og skarpt mod hinanden staaende Anskuelse omkring i Menighederne, her vil man ved denne Valgmaade staae i Fare for at komme til at vælge imellem saadanne Mænd, af hvilke man slet ikke kan være tjent med Nogen. Vi kunde jo ogsaa tænke os en skarp Partimand som Minister, en Tanke, hvormed vi maaskee maae være fortvilge; en saadan Mand vilde maaskee fremdrage de Candidaters Befordring, som tilhorte hans Anskuelse, med fuldstændig Tilsidefattelse af alle Andre. Fremdeles tror jeg heller ikke, at det efter vor nuværende kirkelige Udvikling kunde være ønskeligt, hvad den ærede sidste Taler meente, man burde gjøre, at faste Afgjørelsen af Præstevalget ud i selve Menighederne, at lægge det i Hænderne paa selve Familiefædrene og

Enkerne, hvilke sidste vi jo nu engang have indrømmet Stemmeret i denne Art Sager, hvad der ogsaa er fastholdt i nærværende Lovforslag; thi derved vilde man vanffelliggjøre den nye Præsts Stilling i det Dieblif, at der var et Mindretal eller maaskee endog to Mindretal i Sognet. Man reiser derved en Partikamp, som neppe kan være nyttig, men som overmaade let vil kunne lamme og hindre den nye Præsts Virksomhed. — Forinden jeg omtaler et andet Forslag, som fremkom i Kirkecommissionens Skød, skal jeg endnu gjøre opmærksom paa, at der er fremkommet ikke uvæsentlige Indvendinger mod Valgprædikenerne, idet man under Hensyn til almindelig mennesskelig Skrobellighed maa ansee det for vanffelligt, at den prædikende Candidat ved denne Leilighed skulde kunne undlade at lade sig paavirke af Hensynet til, hvad der kan vindes eller tabes ved denne Prædiken. Det tillægger jeg nu for mit Vedkommende ikke saa stor Vægt, men derimod er det ganste vist, at efter en Prædiken alene kan man ikke bedømme en Mand; man kan meget let faae et ganste forkeert Billede af Mandens sande Personlighed; man er jo ikke engang sikker paa, at han selv har udarbejdet den Prædiken, han har holdt, og i ethvert Tilfælde borger en flydende Tunge og et smukt Foredrag ingenlunde for, at Manden har en paalidelig og alvorlig Charakter. — Ved Siden af de to nævnte Forslag fremkom der som sagt forinden det her foreliggende Forslag endnu et tredje, der gik ud paa, at de Ansøgninger, der indkom om et Embede, allesammen — dog med Undtagelse af saadanne Ansøgere, der ikke vare qualificerede til at faae Embedet, altsaa med Undtagelse af dem, der ikke opfyldte Lovens Betingelser i saa Henseende — skulde sendes til den vedkommende Menighed, hvis Medlemmer da i 14 Dage skulde have Leilighed til at gjøre sig bekjendte med disse Ansøgninger; derpaa skulde Provsten sammenkalde et Menighedsmøde, lede dette med 2 tilkaldte Sogneraader, og derefter skulde der da stemmes om de Mænd, hvis Ansøgninger havde været Menigheden forelagte. Hvis saa Valget eenstemmig faldt paa en af dem, skulde Ministeren være pligtig til at indstille denne Mand til Beskikkelse i Embedet. Var Val-